

Sygn. akt I CSK 983/14

POSTANOWIENIE

Dnia 29 lipca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z wniosku S. C.
przy uczestnictwie W. C., E. G. i P. C.
o stwierdzenie nabycia spadku,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 lipca 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki E. G.
od postanowienia Sądu Okręgowego w T.
z dnia 3 kwietnia 2014 r., sygn. akt I Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od uczestniczki postępowania E. G. na rzecz
wnioskodawcy kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem
zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego w T. z dnia 3 kwietnia 2014 r. Uczestniczka postępowania powołała się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego dotyczącego wpływu osoby trzeciej na testatora przy sporządzaniu testamentu oraz na rozbieżności w orzecznictwie Sądu Najwyższego w tym zakresie.

Jak wyjaśniono w orzecznictwie Sądu Najwyższego, przedstawienie okoliczności, uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne, polega na sformułowaniu tego zagadnienia i wskazaniu argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Konieczne jest wyjaśnienie, jakie zagadnienie prawne występuje w sprawie i dlaczego jest ono istotne, albo określenie, które przepisy wymagają wykładni Sądu Najwyższego, ze wskazaniem, na czym polegają związane z tym poważne wątpliwości (por. np. postanowienia z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11 i z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151). Uczestniczka postępowania nie wskazała żadnych przepisów prawa, które wymagają wykładni, i nie przedstawiła żadnego jurydycznego uzasadnienia

mającego przekonać, że sformułowana przez nią wątpliwość stanowi istotne zagadnienie prawne.

Odwołanie się z kolei do przesłanki istnienia potrzeby wykładni przepisów prawnych wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów wymaga wskazania, że niejednolita wykładnia określonego przepisu prawa wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów, które należy przytoczyć (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 października 2002 r., II CZ 102/02, nie publ.). Uczestniczka postępowania nie wskazała ani żadnego przepisu prawa, którego wykładnia miałyby wywoływać rozbieżności w praktyce orzeczniczej, ani nie przytoczyła rozbieżnych orzeczeń sądów dotyczących podniesionych przezeń wątpliwości.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 520 § 3, art. 98 § 3 i art. 99, art. 108 § 1 w zw. z art. 13 § 2, art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.